

ТЕМИ ОТ МЕДИИТЕ

23.04.2013 г.

Асоциация на индустриалния капитал в България

plovdivnews.net

✓ Асоциация на индустриалния капитал представи на ДБГ препоръките на бизнеса към партиите

http://plovdivnews.net/index.php?option=com_content&view=article&id=32503:32503&catid=36:management&Itemid=78

Днес, 22.04.2013 г., в централата на Движение "България на гражданите" се проведе среща между Управителния съвет на Асоциация на индустриалния капитал в България и ръководството на Движение "България на гражданите". Заместник-председателите на Управителния съвет на АИКБ г-н Румен Радев и г-н Никола Зикатанов представиха на ръководството на Движение "България на гражданите" препоръките на компаниите към средносрочното управление на страната. Г-н Радев и г-н Зикатанов подчертаха, че очакванията на бизнеса са за запазване на макроикономическата стабилност, валутния борд, данъчните ставки, процента на преразпределение на БВП през бюджета. Политиката на работодателите е насочена към постигане на по-добри условия за правене на бизнес в България чрез ограничаване на корупцията, по-доброто регулиране на монополите, намаляване на административната тежест пред бизнеса, електронно правителство, премахване на порочните практики на поръчково законодателство, икономизиране на външната политика, по-ефективното разходване на евросредствата, развитие на капиталовия пазар, подобряване на връзката между насочеността на образованието и потребностите на бизнеса. Участниците в срещата се обединиха около мнението, че само една стабилна политика, с гъвкаво и разумно управление, която е предсказуема и обещава стабилност, би могла да помогне на държавата и бизнеса в нея. Според ръководството на АИКБ водещи в управлението на държавата трябва да бъдат принципите за почтеност, справедливост, професионализъм и публичност. Само по този начин може да се върне доверието на бизнеса и обществото ни. Като най-представителната на национално равнище организация на работодателите, Асоциация на индустриалния капитал в България се стреми да поддържа активен диалог с всички значими политически сили в страната. Ръководството на АИКБ е убедено, че съвместните усилия на бизнеса и политическите партии ще допринесат за икономическия растеж и устойчиво развитие на страната.

pressbox.bg

✓ Асоциация на индустриалния капитал в България представи на ръководството на Движение "България на гражданите" препоръките на бизнеса към икономическите програми на партиите и коалициите за „Избори 2013“

<http://pressbox.bg/?p=3423>

Днес, 22.04.2013 г., в централата на Движение "България на гражданите" се проведе среща между Управителния съвет на Асоциация на индустриалния капитал в България и ръководството на Движение "България на гражданите". Заместник-председателите на Управителния съвет на АИКБ г-н Румен Радев и г-н Никола Зикатанов представиха на ръководството на Движение "България на гражданите" препоръките на компаниите към средносрочното управление на страната. Г-н Радев и г-н Зикатанов подчертаха, че очакванията на бизнеса са за запазване на макроикономическата стабилност, валутния борд, данъчните ставки, процента на преразпределение на БВП през бюджета. Политиката на работодателите е насочена към постигане на по-добри условия за правене на бизнес в България чрез ограничаване на корупцията, по-доброто регулиране на монополите, намаляване на административната тежест пред бизнеса, електронно правителство, премахване на порочните практики на поръчково законодателство, икономизиране на външната политика, по-ефективното разходване на евросредствата, развитие на капиталовия пазар, подобряване на връзката между насочеността на образованието и потребностите на бизнеса. Участниците в срещата се обединиха около мнението, че само една стабилна политика, с гъвкаво и разумно управление, която е предсказуема и обещава стабилност, би могла да помогне на държавата и бизнеса в нея. Според ръководството на АИКБ водещи в управлението на държавата трябва да бъдат принципите за почтеност, справедливост, професионализъм и публичност. Само по този начин може да се върне доверието на бизнеса и обществото ни. Като най-представителната на национално равнище организация на работодателите, Асоциация на индустриалния капитал в България се стреми да поддържа активен диалог с всички значими политически сили в страната. Ръководството на АИКБ е убедено, че съвместните усилия на бизнеса и политическите партии ще допринесат за икономическия растеж и устойчиво развитие на страната.

✓ **България е сред страните с най-нисък публичен дълг спрямо БВП в ЕС**

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2013/04/22/2047012_bulgariia_e_sred_stranite_s_nai-nisuk_publichen_dulg/

България е на второ място в Европейския съюз по най-ниски стойности на съотношението правителствен дълг към БВП към края на 2012 г., показват данните на Евростат. Според публикуваната от европейската статистическа служба информация през миналата година дългът на страната е 18.3% от БВП, като се е увеличил спрямо отчетената година по-рано - 16.3%. По-ниска е стойността на показателя само в Естония – 10.1% (виж графиката). В номинално изражение за изминалата година размерът на държавния дълг се е увеличил със 17.1% до 14.4 млрд. лв. Ръстът на БВП в номинално изражение, или по текущи цени, за същия период е с 3.02%.

Влошаване в Европа

Междувременно общите задължения на страните от еврозоната продължават да се увеличават и към края на 2012 г. достигат нови рекордни стойности от 90.6% от БВП на паричния съюз. За сравнение, година по-рано дълговете на 17-те държави членки бяха общо 87.3% от БВП. Общо за целия Европейски съюз също е отчетено повишение – от 82.5% до 85.3% от размера на икономиките, показват данните на Евростат.

Очаквано за поредна година с най-слаб резултат по показателя държавен дълг като съотношение към БВП се представя Гърция – към края на миналата година задълженията ѝ достигат 156.9% от БВП. Все пак страната успява да постигне известно намаление спрямо отчетените година по-рано 170.3%. Високи остават и дълговете на другите проблемни страни от периферията на еврозоната – Италия (127% от БВП), Португалия (123.6%) и Ирландия (117.6%).

Свиване на дефицита

За поредна година България отчита и намаляване на стойностите по друг показател на публичния сектор – бюджетния дефицит. Според публикуваната статистика към края на 2012 г. той е 0.8% от БВП при 2%, отчетени за предходната година. В номинално изражение размерът му достига 624 млн. лв. при 1.5 млрд. лв. за 2011 г. и 2.2 млрд. лв. за 2010 г. Първоначално заложените от правителството при съставянето на бюджета за 2012 г. очаквания бяха за недостиг в размер на 1.1 млрд. лв.

Така България остава и сред най-добре представящите се страни и по този показател в рамките на ЕС. Също 0.8% от БВП е недостигът в бюджета на Люксембург, а по-нисък дефицит за годината отчитат Швеция (-0.5% от БВП) и Естония (-0.3%). Най-силната европейска икономика – Германия, е единствената, която успява да приключи годината с бюджетен излишък – в размер на 4.1 млрд. евро, което представлява 0.2% от БВП на страната за 2012 г.

Статистиката отчита свиване на дефицитите и общо за еврозоната и ЕС. За 17-те страни от паричния съюз недостигът в бюджетите за 2012 г. е 3.7% от БВП при отчетени 4.2% година по-рано. Данните за 27-те държави от ЕС пък показват намаляване на дефицита до 4% от БВП в сравнение с 4.4% през 2011 г.

✓ **В Европа се надига вълна срещу строгите икономии**

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/sviat/2013/04/22/2047192_v_evropa_se_nadiga_vulna_sreshtu_strogite_ikononii/

С мълчаливото съгласие на държащата на фискалната дисциплина Германия, политици и икономисти в еврозоната са започнали да подготвят отпускане на строгите антикризисни мерки на съкращения и повишени данъци. Лагерът на противниците на тази политика става все по-гласовит след срива в потреблението, намаляването на бюджетните приходи, бума в безработицата и липсата на перспектива в обозримо бъдеще да се постигне значителен икономически растеж, коментира Financial Times.

Същата теза се появява през последните дни в няколко водещи икономически издания по света, както и в новинарски агенции като Reuters.

Поводът да се заговори за промяна стана извинението на икономистите от Харвард Кенет Рогоф и Кармен Рейнхарт за открита едва сега тяхна методологична грешка в популярна сред "фискалните ястреби" книга. В нея се твърди, че когато държавният дълг премине 90% от БВП, икономиката драстично се свива. Оказа се, че авторитетните икономисти са подбирали показатели, които да докажат тезата им.

Заклученията им бяха цитирани често от еврокомисаря Оли Рен, който сега казва, че думите му били "илюстративни и ние не определяме политиката си на базата на някакво конкретно академично изследване". Човекът, от когото зависи дали закъсалите страни от еврозоната да получат по-облекчен режим за възстановяване и връщане на помощните кредити, обясни, че изводите се правят на основата на много изследвания, но и на собствени анализи. Самият Оли Рен е държал да не се прилага униформен подход за закъсалите, а те да получават бонуси според представянето си.

Невъзможните 3% дефицит

Вече 6 държави получиха отлагане на срока, в който да постигнат строгите изисквания на ЕС за бюджетен дефицит, и това почти не срещна съпротивата на Берлин. Това изненада мнозина анализатори, които го изтъкнаха като временен възход на лагера, настояващ за повече разходи в кризата.

Не без помощта на Международния валутен фонд, настояващ Европа малко да отпусне фискалната примка, Гърция получи нови две години да сваля дефицита си под 3% от БВП, а на Португалия бе позволено да наруши правилото втора поредна година. През май същото се очаква да получи и Испания, а на Италия ще може да похарчи допълнителни 40 млрд. евро дългове към фирми изпълнителки на поръчки, въпреки че това ще увеличи дефицита над 3-процентовата

бариера. Проблемите на периферията се стоварват вече и в ядрото на еврозоната, като Франция и Холандия обявиха публично, че и те няма да се вместят във въпросните 3% през тази година.

Всичко това дразни Бундесбанк, но се приема от правителството в Берлин, твърди FT. След изборите през септември обаче кабинетът се готви да бъде неотстъпчив през 2014 г. Канцлерът Ангела Меркел по-скоро говори, че иска да види антикризисни планове и мерки, които ще дадат резултати догодина. Финансовият министър Волфганг Шойбле пък няма да рискува битка с Париж, докато еврозоната е твърде икономически крехка, коментират негови приближени.

МВФ: Големите продължават да дърпат надолу всички

Според анализ на Reuters политици и икономисти са сериозно притеснени, че три години след глобалната рецесия икономическата активност остава твърде мудна и се изчерпват идеите и средствата за рестартиране на растежа. САЩ още са затиснати от планина от дългове, включително на домакинствата, а еврозоната се движи от криза към криза. Дори "отличници" като Китай и Бразилия започват да губят темпо - през 2012 г. китайската икономика отчете най-слабия си резултат от 1999 г. насам, бразилската почти спря да расте, а инфлацията става все по-голяма заплаха. Централните банкери вече на няколко пъти използват свалянето на лихвите, заливаха пазарите с ликвидност и изкупуваха обезценяващи се облигации, но положението е по-скоро стабилизирано на ниско равнище, отколкото да е започнало завръщане към нормалността.

МВФ, който миналата седмица ревизира надолу прогнозите си за световната икономика, е особено разочарован от еврозоната, където очаква втора година на рецесия. "Докато Европа не започне да действа единно и не видим кълновете на растежа, които наблюдавахме в САЩ как процъфтяват и се превръщат в солидна реколта, както и докато Япония не извърши почти невъзможната задача да спре дефлацията и да се върне към поне 2% инфлация, как развиващите се икономики да постигнат висок растеж", попита индийският финансов министър П. Чидамбаран на пролетната среща на МВФ и Световната банка през уикенда.

✓ Плоският данък под прицел

http://www.capital.bg/biznes/vunshni_analizi/2013/04/22/2046943_ploskiat_danuk_pod_pricel/?ref=novo24

Темата за запазването или отмяната на плоския данък стана отново актуална покрай предстоящите парламентарни избори. Приблизително половината от партиите, имащи някакво реално политическо присъствие, вече се обявиха за премахването на плоския данък, съответно за въвеждането на по-високи ставки за облагане на по-високите доходи. В поредица от статии ще се опитам да посоча причините, поради които считам, че плоският данък е по-справедлив в сравнение с прогресивния данък и че отмяната на плоския данък е чист популизъм без ползотворни икономически или фискални ефекти.

Плащат ли богатите по-голям данък?

Широко разпространено е мнението, че при плоския подоходен данък и бедните, и богатите^[1] плащат един и същ данък – винаги е 10%. Това се възприема като несправедливо, тъй като богатите очевидно имат по-големи финансови възможности и следователно следва да плащат по-голяма сума като данък.

В системата на плоския данък обаче се случва точно това. Ако едно лице получава брутна заплата от 350 лв., той ще дължи данък от 35 лв.^[2] Друго лице получава заплата от 3500 лв. (да се престорим, че това е признак за богатство) и съответно дължи данък 10%, т.е. 350 лв. Както се вижда, лицето, получаващо 10 пъти по-висок доход, плаща и 10 пъти по-голям данък. В нашия пример данъкът, дължим от богатата, всъщност е равен на цялата заплата на бедния.

Справедливо ли е това?

Според бедните

Интересното е, че почти всички биха отговорили на този въпрос с не. От камбанарията на бедния нещата изглеждат като че богатият да трябва да плаща още повече – не само 10 пъти по-голям данък, а многократно повече. Богатият има пари, може да си го позволи. Съответно бедният никакъв данък не трябва да плаща, тъй като не му стигат парите. Това е принципът на облагане според възможностите, а прогресивното облагане е негов изразител.

Според богатите

Перспективата на богатия е очаквано доста по-различна. При положение че плаща в пъти по-висок данък и най-вече че изобщо плаща данък (вместо да крие доходите си), за него е важно какво получава от държавата срещу своите пари. Нека припомним, че държавата събира данъци, за да може да оказва определени публични услуги – например държавно управление, опазване на вътрешния ред (полиция), образование и т.н. Доколко ефективно и ефикасно държавата оказва тези публични услуги е съвсем отделна тема. Въпросът е дали богатият получава 10 пъти повече или 10 пъти по-добри публични услуги, след като плаща 10 пъти повече данъци.

Очевидният отговор е не. Някои публични услуги се ползват в равна степен от бедни и богати. Например отбрана – армията пази сигурността на държавата еднакво за всички нейни граждани. Други публични услуги богатият ползва дори по-малко, въпреки че плаща повече. Например богатият може да изучава децата си в частни училища и университети (в България или в чужбина), тъй като не е доволен от качеството на публичното образование. Богатият може например да плаща на частни охранители, тъй като не получава сигурност от работата на полицията.

Да плащаш повече, а да получаваш по-малко е ситуация, която трудно може да се определи като приемлива за потърпевшите лица. Това е като да отидеш в магазина и ако получаваш 350 лв. заплата, да можеш да си купиш 1 кг сирене за 8 лв. Но ако заплатата ти е 3500 лв., цената за теб да бъде 80 лв., но за половин килограм.

Та справедливото от гледна точка на богатия би било да се плаща данък съразмерно на получаваната публична услуга.

Това може да е под формата на такса за услуга – например финансиране строежа и поддръжката на магистрали от таксите на ползващите пътя вместо от общо събираните данъци от всички (и ползващи, и неползващи). Ефектът може да се постигне и под формата на данък с еднакъв размер за всички независимо от техния доход^[3] за онези услуги, които се

ползват в приблизително еднакъв размер. Последното е форма на регресивно подоходно облагане и се ползва с крайна непопулярност, което е напълно естествено предвид все още живата утопия за социална пазарна икономика.

Разумният компромис?

Както посочих по-горе, бедните винаги биха предпочели прогресивни методи на облагане, докато богатите биха предпочели регресивни такива. Плоският данък (известен още и като пропорционален данък) се разполага по средата между двете крайности. Той балансира между интересите на всички групи в обществото.

Но както всеки един компромис плоският данък е нестабилен, тъй като динамиката във и между групите в обществото може да породи необходимостта от нов компромис. В следващата статия ще разгледам негативните ефекти от преминаването към прогресивно облагане.